

BIJ ONGEWENSTE ZWANGERSCHAP EN NA ABORTUS

DECEMBER 2006 - JANUARI 2007

Deze ER IS HULP nieuwsbrief over de dagwake en de hulpverlening is een uitgave van:

Stichting Schreeuw om Leven
Ruitersweg 35-37, 1211 KT Hilversum
Tel. 035 - 624 43 52
Hulptel. 035 - 621 42 05

E-mail hulpverlening: erishulp@hotmail.com
E-mail: info@schreeuwomleven.nl
Internet: www.schreeuwomleven.nl

Postbanknummer 9079

COLUMN

Het land is voor het leven

In de week dat we als Schreeuw om Leven op verkiezings-tournee waren, hebben we bij verschillende abortusklinieken gewaakt, mochten we gebedssamenkomsten houden op straat of in een zaal en ook spreekbeurten geven, zoals op Urk voor een grote zaal vol met jongeren. En elke keer verraste en be-moedigde de Here God ons.

In Dordrecht blies Bartel, uit Nuenen, op zijn Sjofar op het plein voor Het Hof om de strijd voor het leven in de hemelse gewesten kracht bij te zetten.

Toen we bijna naar huis wilden gaan, kwam er in Amsterdam een meisje uit de abortuskliniek naar buiten. Ze was erg verdrietig. Ze vertelde dat ze net een abortus had laten doen. "De tweede", zei ze. "Ik had me zo voorgenomen dat me dat niet meer zou gebeuren, maar toch..." Ze wilde wel praten. Ze ging af en toe naar de kerk. We gaven haar de folder "Na een abortus, hoe moet ik nu verder". We vertelden dat de Here Jezus haar de abortus wilde vergeven als ze het aan Hem zou belijden. Even mochten we haar troosten in de leegte die ze ervoer na haar abortus.

Geen stem

Op de Grote Markt in Groningen stonden we in een lange rij naast elkaar met de sticker LIFE op onze mond. Plotseling kwam er een jonge vrouw bij ons staan. Ze wilde ook een sticker. Die morgen had ze het gedeelte uit de bijbel gelezen waar de Here Jezus zegt: "Kunt gij niet één uur met mij waken?" Toen begreep ze dat ze naar de Grote Markt moest komen om mee te doen. Jaren geleden stond ze op het punt een abortus te laten doen, maar vlak voordat ze naar de kliniek zou gaan, besepte ze dat ze nee kon zeggen. En ze ging niet.

Bewogen

Zo hebben we allerlei mensen ontmoet die bewogen zijn met het kwaad van abortus: lieve mensen, verdrietige mensen, trouwe mensen, kinderen van God. Vaak hadden ze zelf moeilijke dingen meegemaakt met zwangerschap en geboorte, of met abortus. Juist deze mensen beseffen heel duidelijk dat abortus niet kan en geen oplossing is voor een ongewenste zwangerschap. Zij hebben aan den lijve ondervonden hoe kostbaar het ongebooren leven is.

Wij zijn ook dankbaar voor de acht vrouwen die de afgelopen drie maanden via onze hulpverlening besloten hebben hun kindje wel geboren te laten worden.

Samen met u mogen we de strijd tegen abortus voortzetten en bidden voor de afschaffing van abortus.

Willy Dorenbos

Schreeuw om Leven Hulpverlening

Haar zoontje wachtte buiten

We spraken af elkaar te zien bij de abortuskliniek aan de Haringkade te Den Haag.

In de stille straat staan veel auto's. Hier en daar lopen mensen en rijdt er wat verkeer voorbij. Daar sta je dan, schuin omhoog kijkend naar een ontvangstkamer die half zichtbaar is door de jaloezieën voor het raam. Mensen in witte jassen drukdoende met allerlei mappen. Daar achter de balie een vrouw. Dit is een abortuskliniek... Vredig staat het huis daar in die vooroorlogse Haagse wijk. Vrede, vrede en geen gevaar.

Een Surinaamse vrouw loopt ons voorbij. Haar zoontje van drie loopt aan haar hand mee. Gevolgd door een vriendin. Dan stopt ze voor de kliniek en vertrouwt het handje van haar kind toe aan haar vriendin. Ze wordt door een van ons aangesproken. Ze komt voor een abortus. Ze neemt de folders in ontvangst. Luistert. Twijfelt. Maar steekt dan alleen de straat over. De trap op naar de bel naast de voordeur. De deur gaat open en ze verdwijnt naar binnen. Haar vriendin en haar zoontje wachten op straat. We praten nog wat met haar en horen opnieuw dat het niet uitkomt. Dan besluiten zij niet op mama te wachten, maar weg te gaan.

We mochten voor haar, maar ook de mensen die in de kliniek werken, bidden: "Heere open hun ogen, opdat ze zien waarmee ze bezig zijn daar binnen."

Wat een beroep. Abortusarts. Ieder dag opnieuw voldoen aan het verzoek van een in nood verkerende vrouw, om het jonge leven dat groeit onder haar hart, weg te nemen.

Heere ontferm U!

Michael van der Mast,
Schreeuw om Leven Hulpverlening

Dagwake

vrijdag, 1 december 2006
dinsdag, 2 januari 2007

Nynke, een wonder van God.

Nynke was toch welkom

Afgelopen jaar, na de zomervakantie, kregen wij de schok van ons leven. Onze jongste dochter (toen 14) vertelde ons dat ze zwanger was. De vader was voor ons onbekend.

Wij waren er stil van, want dit was toch onmogelijk! Onze dochter had een groepje vriendinnen, maar over een vriend hadden wij nooit iets gehoord.

Ze ging naar de huisarts en hij bevestigde de zwangerschap. Hij vroeg of ze een abortus wilde, maar dat wees ze gelijk af. De arts heeft toen de hulp van de VBOK ingeroepen.

De vader bleek een Afrikaanse jongen van 19 jaar te zijn. We vroegen onze dochter hem bij ons thuis uit te nodigen. Hij is gekomen en wij hebben geprobeerd om deze gebeurtenis bespreekbaar te maken. Dit was moeilijk, want allebei wilden ze zich niet zoveel bloot geven. Hij zag de oplossing heel eenvoudig: trouwen en onze dochter kon bij hen intrekken. Een meisje van 14 jaar! Onze dochter trok wit weg, maar zei niets. De volgende dag vroeg ik haar over haar gevoelens ten opzichte van deze jongen. Het werd duidelijk dat ze eigenlijk niets met de jongen te maken wilde hebben. Pas later bleek dat ze niet echt een relatie had met deze jongen. Wel kwam ze daar vaak. Op een gegeven moment heeft hij op haar ingesproken en haar overgehaald om seks met hem te hebben. Hij had gezegd dat alle meisjes van 13 en 14 jaar het doen. Ze wilde het niet, maar was bang om te weigeren. Wij hebben deze jongen, maar ook onze dochter vergeven, hoewel het wel veel strijd heeft gekost.

In eerste instantie wilde mijn man deze jongen aangeven bij de politie, maar ik pleitte voor een persoonlijke benadering om hem beter te leren kennen en hem persoonlijk te confronteren met zijn fout. Wij hebben contact met hem gehouden, maar onze dochter werd steeds afstandelijker ten opzichte van hem. Hij heeft vaak gezegd dat het hem speet, maar toch betwijfelen we zijn woorden.

Afgelopen februari werd onze kleindochter Nynke geboren. Vanaf eind april hadden we een regeling dat de vader haar een keer per maand mocht zien, maar onze dochter werkte hierin niet mee. Op een gegeven moment had de jongen weinig belang meer om te komen. De toekomst ligt nog open...

Uiteindelijk hebben we er voor gekozen om onze dochter weer in huis op te nemen, nadat ze een periode van drie maanden in een gastgezin was geweest. Als moeder heb ik de situatie nu geaccepteerd en ik wil mijn dochter zo goed mogelijk begeleiden en ook voor Nynke zorgen. Ik doe dat drie dagen per week en een andere moeder past twee dagen per week op Nynke.

Onze dochter gaat weer naar school en als ze thuis is, zorgt ze zelf voor haar kindje. Wij hopen dat ze haar school zo goed mogelijk kan afronden en een opleiding zal gaan volgen. Wij zullen doen wat we kunnen om onze dochter hierin te ondersteunen en ook voor Nynke te zorgen. Ik heb mij verbaasd over onze twee oudere kinderen. Ze hebben hun zusje heel veel geholpen en Nynke met open armen ontvangen in ons gezin.

Deze gebeurtenis heeft veel teweeg gebracht, maar we geloven dat God alles in zijn hand heeft.

De oma van Nynke

Ik was erbij...

Lang geleden ben ik met iemand die veel voor mij betekent naar een abortus-kliniek geweest. Ze is geen christen. Zij was wanhopig en zag een abortus als de enige uitweg. Op haar verzoek ben ik met haar meegegaan. Diep in mijn hart wist ik vanuit mijn christelijk geloof dat het niet klopte, maar ik wilde er voor haar zijn.

Jaren gingen voorbij, zonder dat ik er nauwelijks aan terugdacht. Nu, 25 jaar later – ik ben intussen tot een vernieuwing in mijn geloof in God gekomen; de laatste drie jaar heeft God veel hersteld in mijn leven – werd ik in mijn hart bepaald bij deze abortus. Ik voelde spijt en vond me “medeplichtig” aan deze daad. Besepte ook hoe ik Vader God daarmee verdriet had gedaan. Ik had er niet alles aan gedaan om mijn vriendin af te laten zien van de abortus... Hoewel ik ervoer dat God mij vergeven had, wist ik dat ik nog een stapje verder moest gaan.

Begin november ben ik naar “de plek van het onheil” gegaan en mocht ik met de mensen, die voor de kliniek een wake hielden, schuldbelijdenis doen en heb ik voor me laten bidden. Dat was een heel bijzonder moment!

Ook heb ik deze schuld aan mijn vriendin beleden en uitgelegd. Het heeft, denk ik, indruk op haar gemaakt. Ik voel me nu opgelucht en vrij van binnen. Onze Vader in de hemel is een God van HERSTEL!

Met dank aan Stichting Schreeuw om Leven.

Liefs,
Angela

“Nee, ik zie wat anders”

Omstreeks de jaren 1920- 1930 leefde in Nieuw-Lekkerland ene Jan Geense, Zeeuw, ex-schipper, een waarachtig door God bekeerde man, bekend bij velen van Gods Volk in het land.

Eens ging een zielsvriendin uit Lekkerkerk hem bezoeken en trof hem aan op de Lekdijk bij zijn huis. Ze vroeg hem: “Sta je naar de voorbijkomende schepen te kijken?” Geense antwoordde: “Nee, ik zie wat anders. Ik zie grote en zware wolken van oordelen over Nederland komen. Er komt een tijd dat de levende vrucht uit de moederschoot weggedaan wordt.” Die vrouw zei: “Maar Geense dat kan toch niet! Of gaat dat met oorlog en verwoesting gepaard?” Ze dacht waarschijnlijk aan taferelen zoals in het Oude Testament beschreven worden, waarbij zwangere vrouwen door de vijand opengesneden werden.

Geense zei: “Nee, ze zullen met mensenhanden moedwillig het ongeboren leven vernietigen. Wat de beesten nog niet doen dat zullen de mensen doen!”

(Uit een brief die we ontvingen.)

Danken en bidden

Wilt u danken voor:

- De zegen die we ontvingen tijdens onze Verkiezingstournees
- De acht moeders die via onze hulpverlening hun kindje geboren laten worden

Wilt u bidden voor:

- De Kabinetsformatie, dat onze nieuwe regering de evaluatie van de Wet afbreking zwangerschap opneemt in haar regeerakkoord
- De Mars voor het leven
- De Nachtwaken
- Onze hulpverlening aan vrouwen die abortus overwegen en aan vrouwen die een abortus hebben ondergaan en aan mannen die moeite hebben met de abortus van hun kind

Huishoudbeurs en Wegwijsbeurs

De huishoudbeurs wordt begin volgend jaar gehouden van 10 tot 18 februari in de RAI in Amsterdam.

De Wegwijsbeurs vindt heel kort daarna plaats van 20 tot 24 februari in de Jaarbeurs in Utrecht. Voor beide evenementen zoeken we mensen om te helpen in onze Schreeuw om Leven stand. Het is altijd heel gezellig, u spreekt veel mensen, u krijgt de tijd om op de beurs rond te kijken en u ontvangt een gratis toegangskaart. Uw reiskosten kunnen worden vergoed.

Blaast de Bazuin (Joël 2:15).

MARS VOOR HET LEVEN

9 december Amsterdam

14.00 uur Vertrek Mars
vanaf Beursplein

15.30 uur Noordermarkt
Dienst Noorderkerk

Mars voor het leven 9 december om 14.00 vanaf het Beursplein in Amsterdam

Om 14.30 dienst in de Noorderkerk aan de Noordermarkt in Amsterdam

Kom en doe mee met de Mars voor het Leven. Neem familie en vrienden mee. Laat zien dat u voor het leven bent dat door God geschapen is.

Nachtwaken op maandag 18 december voor de abortusklinieken vanaf 18.00 uur

Het is 18 december precies 26 jaar geleden dat in de Tweede Kamer de abortuswet is aangenomen. Daarom willen we op maandag 18 december met een nachtwake voor de abortusklinieken in Nederland de kinderen gedenken die het afgelopen jaar door abortus zijn omgekomen. De coördinatoren ontvangen extra posters en flyers. De fakkels en folders om uit te delen, worden toegezonden. Begin nu al mensen uit te nodigen om mee te doen! Als u meer flyers wilt ontvangen, bel dan 035-6244352.

Adressen abortusklinieken en namen en telefoonnummers van contactpersonen die informatie kunnen geven over de dagwake:

Deze dagwaken voor de abortusklinieken vinden elke eerste dag van de maand van 10.00 tot 12.00 uur plaats. Wanneer de eerste op zondag valt, zijn de waken op maandag, de tweede dag van de maand. *N.B.: In Eindhoven is de dagwake elke eerste DINSDAG van de maand (ook van 10.00 tot 12.00 uur).*

In het nieuwe jaar zullen de dagwaken in Arnhem elke eerste maandag van de maand plaatsvinden.

“Maar dat is zielig voor die kindjes, meneer”

Het gebeurde in Leeuwarden. 's Avonds. We hadden afgesproken om tussen 6 en 8 uur te waken op het plein naast de Waag. Het was stil geworden. De winkels waren om 6 uur dicht gegaan. Het restaurant in de Waag had de luiken voor de vensters gehangen. Ook dicht. En als alles dicht is, gaan de mensen naar huis. Je vraagt je af: “Wat doe ik hier?” Het is koud en het is het einde van een lange zaterdag. Die zaterdag, 4 november hadden we ook al in Groningen gestaan.

We staan in een kring. Acht – negen personen. We zingen en bidden. Er komen twee jongetjes achter me staan. Ze zitten half op de grote banken waar we naast staan. “Wat doen jullie hier?”, wil de oudste weten. Hij is uitgedost met een hanenkam. Hij is te jong om er voor te hebben gekozen om punker te zijn. Dit komt van z'n ouders. Die beter moeten weten...

“We staan hier, omdat we geloven dat abortus niet goed is”, leg ik uit. “Wat is dat: abortus?”

“Er zijn meisjes of jonge vrouwen die in verwachting zijn. Dan heb je een kindje in je buik. En dan kan je in ons land dat kindje laten weghalen.”

“Hoe doe je dat dan?”, vraagt de jongen.

“Zo'n meisje of mevrouw gaat naar een kliniek, daar wordt het kindje weggehaald.”

“Hoe wordt het dan weg gehaald?”, dringt de jongen aan.

“Het wordt weggezogen of stukgeknipt”, zeg ik zacht.

Met grote ogen kijkt de jongen me aan.

“Maar dat is zielig voor die kindjes, meneer.”

“Ja”, zeg ik. We bidden hier om aan God te vragen of Hij een eind aan de abortus wil maken.”

De jongen holt weg met z'n vriendje, de avond in. Ik voeg me bij de gebedskring. We zingen. We zijn stil. We bidden. Hardop wordt er gebeden, of de Heere onze God Zich wil ontfermen, of Hij nog in genade wil omzien. En of Hij tot Zijn genade wil trekken, hen die in de duisternis wandelen.

Dronkemanspraat verbreekt de stilte van het gebed. En man loopt achter zijn kind aan. Ze staan achter ons. Dan trekt het kind zijn vader mee in de kring. Het is de jongen met de hanenkam... De vader slaat zijn arm om zijn zontje heen. Hij wankelt op z'n benen, zoekt steun bij zijn zoon. De moeder staat aan de andere kant met haar andere jongere zoon. Een krat bier wordt door haar meegezeuld. “Je moet het zelluf doeven”, roept de vader. Het gebed tot God stijgt op. “Heere, leer deze vader een echte vader voor zijn kinderen te zijn.” De vader staat nog steeds in de kring, gesteund door zijn zoon.

Dan gaat hij weg en trekt zijn zontje mee. Naar huis met het bier, z'n vrouw en z'n twee kinderen. “Je moet het zelluf doeven”, roept hij weer. Een gevoel van onmacht komt bij ons op. Maar het gebed is gehoord. Heere God, verhoor ons gebed, kom ons ongelooft te hulp.

Michael van der Mast, Schreeuw om Leven Hulpverlening voor mannen

Magdalenenstraat 26	1811 JR ALKMAAR	mevr. K. Hollestelle	(0226) 31 84 05
Sarphatistraat 620-626	1018 AV AMSTERDAM	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Zijpendaalseweg 101	6814 CH ARNHEM	fam. J. Oosterwijk	(0318) 52 06 31
J.v. Schoonvorststraat 22	5611 PK EINDHOVEN	mevr. M. Anthonijsz	(0492) 55 80 53
Emmastraat 186	7513 BG ENSCHEDE	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Haringkade 163	2584 ED DEN HAAG	dhr. H. Vliem	(070) 350 09 76
Beestenmarkt 7	4461 CS GOES	mevr. M.L. Praamsma	(0113) 57 12 25
Radesingel 11	9711 ED GRONINGEN	dhr. Y. Post	(050) 525 01 32
Heerenweg 215	2106 MJ HEEMSTED	dhr. C. Péschar	(023) 533 45 63
Kort Rapenburg 1-3	2311 GC LEIDEN	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Parallelweg 45c	6221 BD MAASTRICHT	Schreeuw om Leven	(035) 624 43 52
Strevelsweg 700	3083 AS ROTTERDAM	dhr. G.K. Boersma	(010) 484 57 50
Biltstraat 405	3572 AV UTRECHT	dhr. C. Verwoert	(0348) 42 55 40
Oosterlaan 14	8011 GC ZWOLLE	dhr. H. v.d. Ploeg	(0529) 48 13 28